

Szöllősi Zoltán

Elhullajtott versek

1967–2017

I.

- amit meglátsz,
helyére emlékezz jól,
és vissza ne térj.

Már nincsenek

Volna a fény is lágy eső,
pereg a lomb is lefele,
kapkod az akác, hiába,
lehullik minden levele.

Dombtetőn állok, szédítő,
innen a világ még kerek,
ég alján hegyet lát megint
felhőben is a képzelet.

És domb mögött a fák között
rebbennének még angyalok,
fehér tanyák: már nincsenek -
gazdájuk mennyben csavarog.

SZÖLLŐSI ZOLTÁN (1945) költő, műfordító. Összegyűjtött versei *Fölöttem a tenger* címmel 2014-ben jelent meg a Hítel Könyvműhely kiadásában.

Hittem

Ahol a sárból vert falról
hullott fehér ostyaként a mész,
s ablakom dagadt a Holdtól,
hittem, gazdag az élet s merész.

Álmodtam éjjel és nappal,
és láttam és faltam a Mindent,
pedig indult már az angyal:
elhozza nékem is a Nincsent.

Sorsjáték

Egyenes út, egyenes,
forgó kerék a keret,
arcod benne, kívüled –
nap-esztendő, esztendő-nap
ide-oda billeget,
hány az idő egyre növő
lassú cigánykereket.

Egyenes út, egyenes,
életen túlra vezet,
történelmed sebbel forog,
szédülésed megsokszoroz,
ezüst hajad égre húz,
fájó lábad achillesi:
sarkad sebe sarkantyúd.

Gyerekkor megint

Nincs kukorica
a mennyben, sem csillagok,
mire térdepeltet hát
engem majd Isten?

Kint újhold

Sivatag papíroson
hangyállik betűsorom,
 épül a vers éjszaka is,
építem piramisom.

Nem sokára, ha virrad,
füvek harmatot rínak,
 mint szerelmes ölelésben,
még a kő is megizzad.

Síkon, papíroson át
nincs már kalandom tovább,
 mindegy, mit látok az égen:
újholdat? sárga banánt?

Álmoskönyvből

Almát enni barátság,
édes alma boldogság,
 kapott alma nagy ajándék,
lagzi: lógni almafán,
szedett alma csak hátrány,
 belőle jó sosem válnék.

Rothadt alma veszteség,
alma leve levertség,
 alma levét színi bánat,
fonnyadt almát fölvenni,
abból étvággal enni:
 rossz ügyeid jóra válnak.

Hántott alma csalódás,
lopott alma pirulás,
 alma virág piros köröm,
zöld alma közeli gyász,
almásrétes haragvás,
 piros alma piros öröm.

Töredék

Maradj magad Ha kiváltál
vissza ne vegyülj
Ne kezdđ ami volt Tennéd csak
embertelenül

Lettél te mindnél másabb Már
látod jól magad -
Időd más idő Anyagod
boldogtalanabb

Jobban megy a cséplés a buzdító csasztyuskával (1954, fotó: Molnár Edit, MTT)